

Спіженко Юрій Прокопович

(6 червня 1950 — 6 грудня 2010) — український онколог, доктор медичних наук, академік АМНУ (хірургія, 03.1993).

- Міністр охорони здоров'я УРСР і перший міністр охорони здоров'я України (1989—1994);
- народний депутат України двох скликань, президент Фармацевтичної асоціації України (з 04.1998);
- голова Житомирської обласної організації УНП (1999).
- президент центру онкології і радіохірургії «Кіберклініка Спіженка» (Центр «Кіберніж Україна»)

Біографія

Народився 6 червня 1950 (с.Побірка, Теплицький район, Вінницька область); українець; мати Феодосія Панфілівна (1926) — пенсіонерка; дружина Вікторія Володимирівна (1950) — лікар-кардіолог; дочка Спіженко Наталія Юріївна (1972) — Людина року 2011, керівник Медичного центру «Клініка Спіженка» (центр радіохірургії «Кіберніж Україна») кандидат медичних наук; син Олександр Спіженко (1981) — студент.

Освіта

Закінчив Чернівецький медичний інститут (1967—1973), хірург; кандидатська дисертація «Визначення усмоктувальної функції шлунково-кишкового тракту у комплексній діагностиці гострої тонкокишкової непрохідності» (2-й Московський медичний інститут, 1988); докторська дисертація «Антигратна ендолімфатична терапія в комплексному лікуванні

хворих на гнійнозапальні захворювання» (м. Москва, Центральний інститут удосконалення лікарів, 1992).

Кар'єра

З 1973 — лікар-інтерн, Бердичівська центральна міська лікарня. З 1974 — лікар-хірург,

з 05.1975 — головний лікар Івано-Піпільської дільничної лікарні Чуднівського району.

З 1977 — головний лікар Олевської центральної районної лікарні. З 1980 — головний лікар Житомирського обласного лікувально-санаторного управління.

З 1984 — завідувач відділу охорони здоров'я Житомирського облвиконкому.

З грудня 1986 року — заступник міністра,

з 10 листопада 1989 року — Міністр охорони здоров'я УРСР.

06.1991-07.94 — перший Міністр охорони здоров'я України.

08.1995-04.98 — Голова Державного комітету України з медичної та мікробіологічної промисловості.

Політична діяльність

Народний депутат України 2 склик. з 03.1994 (1-й тур) до 05.1998, Олевський виб. окр. № 165, Житомирська область, висун. тр. кол. Голова Ком-ту з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства (05.1994-10.97). Чл. групи «Конституційний центр». На час виборів: Міністерство охорони здоров'я України, Міністр. 1-й тур: з'яв. 95 %, за 58,63 %. 7 суперн. (осн. — Рижук С. М., н. 1950; помер 07.12.2010 року Укр. асоц. «Украгроформ», дир.; 1-й тур — 12,02 %).

Народний депутат України 3-го скликання 03.1998-05.2002, виборчий округ № 67, Житомирська область. З'яв. 82,1 %, за 47,6 %, 13 суперн. На час виборів: нар. деп. України. Чл. фракції НДП (05.-10.1998), фракції СелПУ (10.1998-12.99), чл. групи «Трудова Україна» (з 12.1999). Чл. Ком-ту з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства (з 07.1998).

04.2002 — кандидат в народні депутати України, виборчий округ № 67, Житомирська область, самовисування. За 24,23 %, 2 з 5 прет. На час виборів: нар. деп. України, б/п.

Довірена особа кандидата на пост Президента України В. Ющенко в ТВО № 67 (2004-05).

03.2006 кандидат в народні депутати України від Українського народного блок Костенка і Плюща, № 20 в списку. На час виборів: президент Асоціації фармацевтів України, член УНП.

Центр онкології «Кібер Клініка Спіженка» («Кіберніж Україна»)

У вересні 2009 року був відкритий перший центр «Кіберніж» в Україні заснований академіком Спіженком Юрієм Прокоповичем. Медичний центр названий «Кіберклініка Спіженка», першим керівником став Юрій Спіженко. У грудні 2010 року медичний центр онкології і радіохірургії після смерті Юрія Спіженка очолила його донька Спіженко Наталія Юріївна. Уже наступного року — 2011 в центрі було встановлено лінійний прискорювач «Електа Синержі Платформа».

Центр онкології радіохірургії та променевої терапії «Кібер клініка Спіженка» здійснює лікування майже всіх видів пухлин, у тому числі рак шкіри, пухлини ока, рак простати і так далі.

Клініка Спіженка розташована під Києвом, у селі Капітанівці.^[3] Ця лікарня єдина в країні, оснащена кіберножем для видалення онкопухлин.

В 2017 році збудований сучасний центр хірургії

Наукові праці

Автор (співавтор) близько 210 наукових праць, зокрема 3 монографій, підручника «Клінічна хірургія» (в 2 т., 2000),

16 авторських свідоцтв.

Почесний президент журналів «Ліки України», «СНІД»;

- член редколегій науково-практичних журналів:
- «Клінічна антибіотикотерапія»,
- «Вісник фармації»,
- «Клінічна фармація»;

член наглядової ради Національного фармацевтичного університету.

Голова Всеукраїнської чорнобильської народної партії «За добробут та соціальний захист народу» (06.1998-03.2003).

Відзнаки і нагороди

Орден [«Знак Пошани»](#). [Орден «За заслуги»](#) III ст. (10.1997).